

Sygn. akt IX Ka 789/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Aleksandra Nowicka

Sędziowie SSO Barbara Plewińska

SSO Jarosław Sobierajski (spr.)

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...)w T. Joanny Kordzińskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2017 roku

sprawy ***D. G., oskarżonego z art. 209 § 1 kk***

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 18 października 2016 roku sygn. akt VIII K 1004/16

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia zawartego w punkcie I i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk umarza postępowanie o czyn przypisany oskarżonemu w tym orzeczeniu, obciążając kosztami procesu w tej części Skarb Państwa;

II. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla orzeczenie o karze łącznej zawarte w punkcie III oraz przyjmuje, iż orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności odnosi się do kary wymierzonej oskarżonemu za przestępstwo przypisane mu w punkcie II tegoż wyroku;

III. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za II instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 789/16

UZASADNIENIE

D. G. został oskarżony o to, że w okresie od sierpnia 2006 r. do 30.9.2009 r. oraz od 1.12.2009 r. do 31.7.2010 r. oraz od 1.4.2011 r. do 18.5.2016 r. w m. C. uporczywie uchylał się od ciężącego z mocy ustawy i ugody zawartej przez Sądem Okręgowym w T.sygn. (...) obowiązku alimentacyjnego na S. G. po 200zł miesięcznie, podwyższonych wyrokiem Sądu Rejonowego w T.sygn. akt (...) do kwoty po 400zł miesięcznie płatnych do rąk matki S. G. przez co narażono ją, na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

- tj. o czyn z art. 209 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 18 października 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt VIIIK 1004/16, uznał oskarżonego za winnego tego, że:

- działając w warunkach ciągu przestępstw z art. 209 § 1 kk w okresie od sierpnia 2006 do 30 września 2009 oraz od 1 grudnia 2009 do 31 lipca 2010 w miejscowości C. uporczywie uchylał się od ciążącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Okręgowego w T.z dnia 22 sierpnia 2006 (sygn. akt (...)) obowiązku opieki poprzez niełożenie na utrzymanie córki S. G. kwot po 200 zł miesięcznie podwyższonych następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w T.z 9 grudnia 2011 (sygn. akt(...)) do kwoty po 400 zł miesięcznie, przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, wymierzając mu za to na podstawie art. 209 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

- w okresie od 1 kwietnia 2011 do 18 maja 2016 w miejscowości C. uporczywie uchylał się od ciążącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Okręgowego w T.z dnia 22 sierpnia 2006 (sygn. akt (...)), obowiązku opieki poprzez niełożenie na utrzymanie córki S. G. kwot po 200 zł miesięcznie podwyższonych następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w T.z 9 grudnia 2011 (sygn. akt (...)) do kwoty po 400 zł miesięcznie, przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czyli popełnienia występku z art. 209 § 1 kk, wymierzając mu za to na podstawie art. 209 § 1 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce ww. kar jednostkowych pozbawienia wolności orzekł łączną karę 1 roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na podstawie art. 69 § 1kk i art. 70 § 1 kk na okres 2 lat tytułem próby i oddając oskarżonego w tym czasie na podstawie art. 73 § 1 kk pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 72 § 1 punkt 3 kk w okresie próby zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciążącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie córki S. G..

Orzekając o kosztach, zwolnił oskarżonego od opłaty, a poniesionymi wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **w całości na korzyść oskarżonego w zakresie skazania dotyczącego czynu opisanego w pkt I oskarżyciel publiczny**, zarzucając obrazę przepisów postępowania w postaci art. 17 § 1 pkt 6 kpk poprzez nieumorzenie postępowania w tym zakresie, mimo że doszło do przedawnienia karalności ww. czynu. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego zasługiwała na uwzględnienie.

Podniesiony przez prokuratora zarzut skazania oskarżonego zaskarżonym wyrokiem za czyn z art. 209 § 1 kk popełniony w okresie od sierpnia 2006 roku do 30 września 2009 r. oraz od 1 grudnia 2009 r. do 31 lipca 2010 r. (czyn opisany w pkt I zaskarżonego wyroku), pomimo upływu terminu przedawnienia jego karalności określonego w art. 101 § 1 pkt 4 kk, był słuszny.

W świetle jednoznacznych w swej wymowie zgromadzonych dowodów - m.in. wyjaśnień przyznającego się do winy oskarżonego, które korespondowały z dowodami z dokumentów - nie ulegało wątpliwości, że oskarżony nie tylko od 1 kwietnia 2011 r. do 18 maja 2016 r. (czyn opisany w pkt II zaskarżonego wyroku), ale i w ww. okresie nie płacił alimentów na córkę. Okoliczność, że karalność czynu opisanego w pkt I wyroku ustała z upływem 5 lat od popełnienia przestępstwa, a więc z dniem 31 lipca 2015 r., wyłączała jednakże prowadzenie postępowania w tym przedmiocie. Odnoszące się do ww. czynu rozstrzygnięcie - jako dotknięte bezwzględną przyczyną odwoławczą przewidzianą w art. 439 § 1 pkt 9 kpk - nie mogło się zatem rzeczywiście ostać.

Uchylając zaskarżony wyrok w części go dotyczącej, sąd odwoławczy - stosownie do treści art. 17 § 1 pkt 6 kpk - umorzył postępowanie w tym zakresie i kosztami procesu w tej części obciążył - w myśl art. 632 pkt 2 kpk - Skarb Państwa.

Wskutek tego zaskarżonym wyrokiem oskarżonemu ostatecznie został przypisany jedynie ten z czynów z art. 209 § 1 kk, który osądzony został w pkt II.

W związku z powyższym straciło też być zawarte w pkt III zaskarżonego wyroku orzeczenie o karze łącznej. Zmieniając zaskarżony wyrok sąd odwoławczy uchylił je zatem, przyjmując jednocześnie, że zawarte również w pkt III orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności odnosi się do kary wymierzonej oskarżonemu za przestępstwo opisane w pkt II zaskarżonego wyroku.

Nie dopatrując się w zaskarżonym orzeczeniu innych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, sąd odwoławczy w pozostałym zakresie utrzymał go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiały za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia tego postępowania.